YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu ensimmäinen jaosto)

30 päivänä tammikuuta 2002 *

Asiassa T-212/00,

Nuove Industrie Molisane Srl, kotipaikka Sesto Campano (Italia), edustajinaan asianajajat I. Van Bael ja F. Di Gianni,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään V. Di Bucci, avustajinaan asianajajat A. Abate ja G. B. Conte, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii Nuove Industrie Molisane -nimiselle yhtiölle investoinnin toteuttamiseksi Sesto Campanossa (Molise, Italia) myönnetyn 29 176,69 miljoonan Italian liiran suuruisen valtiontuen hyväksymisestä 30.5.2000 tehdyn komission päätöksen SG(2000)D/103923 osittaista kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras, J. Pirrung, A. W. H. Meij ja N. J. Forwood,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.9.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskeva lainsäädäntö

1 Monialaisissa puitteissa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille (EYVL 1998, C 107, s. 7; jäljempänä monialaiset puitteet) vahvistetaan kyseisten

puitteiden soveltamisalaan kuuluvia, tähän tarkoitukseen myönnettyjä tukia koskevat arviointisäännöt.

2 Monialaisten puitteiden kohdassa 3.10 on määritelty laskukaava, jonka mukaisesti komissio vahvistaa ilmoitetun tuen sallitun enimmäismäärän.

3 Tämä kaavan perusteella on ensimmäiseksi määritettävä kyseisellä tukialueella suurille yrityksille myönnettävän tuen sallittu enimmäisintensiteetti, jota kutsutaan "alueelliseksi enimmäismääräksi" (tekijä R), johon sovelletaan tämän jälkeen kolmea mukautustekijää, jotka ovat kilpailu kyseisellä alueella (tekijä T), pääoman ja työvoiman suhde (tekijä I) sekä kyseessä olevan tuen alueellinen vaikutus (tekijä M). Sallitun tuen ensimmäismäärän laskemiseksi käytetään kaavaa R × T × I × M.

4 Monialaisten puitteiden 3.10 kohdassa säädetään, että "kilpailutekijän" perusteella mukautuskertoimeksi vahvistetaan 0,25, 0,5, 0,75 tai 1 seuraavien perusteiden mukaisesti:

"i) Hanke johtaa kapasiteetin kasvuun alalla, jota uhkaa vakava rakenteellinen ylikapasiteetti ja/tai markkinoiden täydellinen taantuminen 0,25

ii) Hanke johtaa kapasiteetin kasvuun alalla, jota uhkaa rakenteellinen ylikapasiteetti ja/tai markkinoiden taantuminen, ja on todennäköistä, että hanke vahvistaa jo ennestään suurta markkinaosuutta 0,50

iii) Hanke johtaa kapasiteetin kasvuun alalla, jota uhkaa rakenteellinen ylikapasiteetti ja/tai markkinoiden taantuminen 0,75

iv) Hankkeella ei todennäköisesti ole i, ii ja iii kohdassa mainittuja kielteisiä vaikutuksia 1,00."

Riidan perustana olevat tosiseikat

5 Italian viranomaiset ilmoittivat 20.12.1999 päivätyllä kirjeellä, joka on kirjattu saapuneeksi komission pääsihteeristöön 21.12.1999, EY [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissiolle kantajaa koskevan tukisuunnitelman, joka kuului monialaisten puitteiden soveltamisalaan. Ilmoitetun suunnitelman mukaan kantajalle myönnettäisiin 46 312,2 miljoonan Italian liiran (ITL) suuruinen tuki uuden klinkkerituotantolaitoksen rakentamiseen, jonka kokonaiskustannukset olivat 127 532 miljoonaa ITL.

6 Komissio ilmoitti 21.1.2000 päivätyllä kirjeellä Italian viranomaisille, että asiassa olisi aloitettava asetuksen N:o 659/1999 6 artiklassa tarkoitettu muodollinen tutkintamenettely. Se totesi Italian viranomaisille, että kilpailutekijän mukaisesti sovellettava mukautuskerroin oli 0,25, että perustettavien työpaikkojen lukumäärää ei ollut riittävästi osoitettu ja että se katsoi tämän perusteella, että tukisuunnitelma johtaa sallittavan intensiteetin enimmäismäärän ylittämiseen. Se pyysi näin ollen Italian viranomaisilta lisätietoja.

7 Italian viranomaiset toimittavat pyydetyt lisätiedot komissiolle vuoden 2000 helmikuun alussa lähetetyssä kirjelmässä.

8 Komission ja Italian viranomaisten välillä 23.2.2000 pidettyjen neuvottelujen johdosta Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 6.3.2000 päivätyllä kirjeellä "suostuvansa siihen, että kilpailutekijän mukaisesti sovellettava mukautuskerroin on 0,75 siten, ettei muodollista tutkintamenettelyä tarvitse aloittaa".

9 Italian viranomaiset toimittivat komissiolle 9.3.2000 päivätyllä kirjeellä uudet tuen ensimmäisintensiteetin laskentatavat, joissa kilpailutekijän mukaisesti sovellettavaksi mukautuskertoimeksi oli vahvistettu 0,75, ja vahvistivat näin ollen suunnitteilla olevan tuen määräksi 29 176,69 miljoonaa ITL.

10 Komissio teki 30.5.2000 asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen jättää vastustamatta ilmoitettua tukisuunnitelmaa (jäljempänä päätös).

11 Komissio korosti päätöksessään, että Italian hallitus oli täydentänyt ilmoitustaan 6. ja 9.3.2000 päivätyillä kirjeillä ja että kantajalle myönnettävän tuen määrä oli 29 176,69 miljoonaa ITL ja investoinnin kokonaiskustannukset arviolta 127 532 miljoonaa ITL, mikä merkitsi 15,56 prosentin nettoavustusekvivalenttia (NAE).

12 Monialaisissa puitteissa vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti tekemänsä ilmoitettua tukea koskevan arvioinnin perusteella komissio esitti syyt, joiden perusteella esillä olevaan asiaan sovellettavat tekijät oli vahvistettava seuraavalla tavalla:

— Molisen alueelle myönnettävän tuen enimmäismäärä on 25 prosenttia

— tekijä T on kyseisillä markkinoilla vallitseva kilpailu huomioon ottaen 0,75

— tekijä I on 0,7 (pääoman ja työvoiman suhde)

— tekijä M on suunnitellun tuen alueellinen vaikutus huomioon ottaen 1,2

eli yhteensä 15,75 prosenttia NEA (25 % × 0,75 × 0,7 × 1,2).

13 Koska komissio katsoi, ettei sen tuen määrä, jonka Italian hallitus aikoi myöntää kantajalle, ylittänyt tuen sallittua enimmäismäärää, se totesi ilmoitetun tuen EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

14 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.8.2000 jättämällään kannekirjelmällä nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

15 Komissio on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.11.2000 jättämällään erillisellä hakemuksella oikeudenkäyntiväitteen, josta kantaja on esittänyt huomautuksensa 2.2.2001.

16 Suullinen käsittely aloitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti komission hakemuksesta, jossa vaadittiin, että kanne on jätettävä tutkimatta.

17 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 25.9.2001 pidetyssä istunnossa.

18 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa päätöksen ainoastaan siltä osin kuin komissio on soveltanut "kilpailutekijän" mukaisesti mukautuskerrointa 0,75 eikä mukautuskerrointa 1 ja on näin ollen todennut yhteismarkkinoille soveltuvan tuen määräksi ainoastaan 29 179,69 miljoonaa ITL

— kumoaa päätöksen siihen osaan, jonka kumoamista vaaditaan, sisältyvät oikeudelliset ja tosiasialliset lähtökohdat

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— toteuttaa kaikki muut lain ja oikeudenmukaisuuden edellyttämät toimenpiteet.

19 Komissio on tekemänsä oikeudenkäyntiväitteen yhteydessä vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Kantaja on oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen

— toissijaisesti lykkää oikeudenkäyntiväitteen ratkaistavaksi pääasian yhteydessä

— velvoittaa komission korvaamaan kyseisen väitteen käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

21 Komission mukaan käsiteltävänä olevaa kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi.

22 Ensinnäkään kantajalla ei ole oikeussuojaintressiä. Kanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan itse asiassa tarkastelemaan toimenpidettä, joka on yksinomaan asianomaisen jäsenvaltion päätettävissä, eli tässä tapauksessa Italian viranomaisten tekemää ilmoitusta 29 176,69 miljoonan ITL suuruisesta tuesta.

23 Lisäksi se, että päätös mahdollisesti kumotaan, ei merkitse sitä, että Italian viranomaiset ja vielä vähemmän komissio olisivat velvollisia korottamaan hyväksytyn tuen määrää. Komissio tarkentaa tältä osin, että vaikka sillä onkin muodollisessa tutkintamenettelyssä toimivalta velvoittaa jäsenvaltio alentamaan suunnittelemansa tuen määrää, sillä ei sitä vastoin ole mitään valtuuksia velvoittaa jäsenvaltio korottamaan ilmoitetun tuen määrää ainakaan silloin kun on kyse alustavasta tutkinnasta. Tukea koskeva ilmoitus on näin ollen asianomaista

jäsenvaltiota sitova ehdotus, josta komissio voi, jollei se päätä aloittaa muodollista tutkintamenettelyä, tehdä ainoastaan vastustamatta jättämistä koskevan päätöksen.

24 Esillä olevassa asiassa kuitenkin juuri Italian viranomaiset ovat soveltaneet kilpailutekijän mukaisesti kerrointa 0,75. Soveltaessaan kyseistä kerrointa ja alentaessaan näin ollen suunnitellun tuen määrää Italian viranomaiset ovat komission mukaan muuttaneet ja korvanneet alun perin ilmoittamansa tukisuunnitelman. Päätöksen edellytyksenä oli näin ollen se, että Italian viranomaiset päättävät muuttaa ilmoitustaan tämän mukaisesti. Komission mukaan kantaja on väärässä väittäessään, että komissio voisi valita sellaisen tosiseikan tai oikeudellisen seikan (korjauskerroin 0,75), joka on yksinomaan kyseessä olevan jäsenvaltion päätettävissä.

25 Sillä, että Italian viranomaiset ovat muuttaneet ilmoitettua suunnitelmaa komission yksiköiden antamien ohjeiden noudattamiseksi, ei komission mukaan ole mitään merkitystä, koska kyseinen muutos perustui Italian vapaasti suorittamaan valintaan. Italia olisi voinut jättää muuttamatta alkuperäistä suunnitelmaansa ja puolustaa etujaan kantajan tuella muodollisessa tutkintamenettelyssä. Lisäksi siinä tapauksessa, että asiassa olisi tehty osittain kielteinen päätös, Italian tasavalta sekä kyseessä olevan tuen saajayritys olisivat voineet perustella, että niillä oli tarve nostaa kumoamiskanne.

26 Toiseksi komissio katsoo, että kantajalla ei ole tuen saajana asiavaltuutta, koska kyse on sellaisesta myönteisestä päätöksestä, joka ei vahingoita sitä suoraan. Se vetoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-138/89, NBV ja NVB vastaan komissio 17.9.1992 antamaan tuomioon (Kok. 1992, s. II-2181) ja korostaa, ettei kantaja ole riitauttanut päätöksen päätösosaa. Lisäksi päätökseen sisältyvät arvioinnit, jotka koskevat 0,75 suuruisen mukautuskertoimen vahvistamista, eivät missään tapauksessa muodosta välttämätöntä osaa päätösosaan tulevista perusteluista, koska komissio ei missään tapauksessa olisi voinut hyväksyä suurempaa tukea kuin Italian viranomaiset olivat ilmoittaneet.

27 Komissio väittää lopuksi, että esillä olevassa asiassa toimivalta on ainoastaan kansallisella tuomioistuimella, koska vain se voi tarkastaa onko toimenpide, jolla hallintoviranomaiset ovat ilmoittaneet tuen myöntämisestä, lainmukainen kansallisen oikeuden mukaan (ks. vastaavasti asia 123/77, UNICME ym. v. komissio, tuomio 16.3.1978, Kok. 1978, s. 845).

28 Kantaja väittää ensinnäkin, että sillä on oikeussuojan tarve päätöstä vastaan, koska kyse on lainvastaisesta päätöksestä, joka perustuu sallittavan tuen intensiteetin enimmäismäärän vahvistamiseen sovellettavan laskukaavan virheelliseen arvioimiseen.

29 Sillä, että kyse on päätöksestä, jolla tuki hyväksytään, ei ole esillä olevan asian kannalta mitään vaikutusta. Se, että Italian viranomaiset ovat muuttaneet ilmoitusta, ei voi olla sellainen seikka, jonka perusteella päätöstä koskevaa laillisuusvalvontaa ei voitaisi harjoittaa (ks. asia T-102/96, Gencor v. komissio, 25.3.1999, Kok. 1999, s. II-753, 45 kohta). Oikeuskäytännöstä ilmenee erityisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on selvitettävä, onko komissio toiminut niiden ohjeiden mukaan, jotka se on itse asettanut tiedonannossa (asia T-380/94, AIUFASS ja AKT v. komissio, tuomio 12.12.1996, s. II-2169, 57 kohta). Toisaalta siinä tapauksessa, että päätös kumotaan, kantajalla on mahdollisuus saada Italian viranomaisilta lisää tukea siihen määrään saakka, josta alun perin sovittiin, sen jälkeen kun komissio on tehnyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion mukaisen päätöksen. Kun toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtyä esisopimusta muutettiin päätöksen johdosta, kyseiseen sopimukseen otettiin lauseke, jossa todettiin nimenomaisesti, että alun perin suunnitellun tuen määrää alennetaan ainoastaan väliaikaisesti odotettaessa nyt käsiteltävänä olevan asian ratkaisua.

30 Väitteellä, jonka mukaan Italian viranomaiset ovat itse päättäneet muuttaa tuen määrää muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen välttämiseksi, ei kantajan mukaan ole asian kannalta merkitystä. Koska sovellettavaa mukautuskerrointa

koskeva arviointi on objektiivista, perusteellinen tutkimus olisi ollut tarpeeton, joten muodollista tutkintamenettelyä ei ollut mitään syytä aloittaa.

31 Toiseksi kantaja katsoo, että sillä on asiavaltuus, ja kiistää väitteen, jonka mukaan päätös ei koske sitä suoraan. Päätös on aiheuttanut sille olennaista vahinkoa, koska päätöksessä tuen todetaan soveltuvan yhteismarkkinoille ainoastaan alun perin sovittua tukea pienemmän tuen osalta. Tilanne on näin ollen täysin erilainen kuin edellä mainitussa asiassa NBV ja NVB vastaan komissio vallinnut tilanne, jossa riitautettu perustelu ei ollut välttämätön osa päätösosaan tulevista perusteluista.

32 Kantaja väittää lopuksi, että kansallisessa tuomioistuimessa nostettu kanne on täysin epätarkoituksenmukainen, koska vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komission päätös sitoo kansallista tuomioistuinta siten, että tuen saaja ei voi nostaa esiin kysymystä päätöksen lainvastaisuudesta (asia C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf, tuomio 9.3.1994, Kok. 1994, s. I-833; Kok. Ep. XV, s. 67).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

33 On muistutettava, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseisellä henkilöllä on tarve saada riitautettu toimi kumotuksi (ks. erityisesti em. asia NBV ja NVB v. komissio, tuomion 33 kohta ja em. asia Gencor v. komissio, tuomion 40 kohta).

34 Esillä olevassa asiassa on huomattava, että kantaja ei riitauta päätöksen päätösosaa, jossa komissio on Italian viranomaisten tekemän, kantajalle myönnettävää yksittäistä tukisuunnitelmaa koskevan ilmoituksen perusteella todennut alustavan tutkinnan jälkeen ja asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että kyseinen toimenpide on yhteismarkkinoille soveltuva EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Kantaja vaatii sitä vastoin päätöksen kumoamista ainoastaan siltä osin kuin komissio on soveltanut "kilpailutekijän" mukaisesti mukautuskerrointa 0,75 sen sijaan että se olisi soveltanut mukautuskerrointa 1, ja todennut näin ollen tuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi ainoastaan siltä osin kuin sen suuruus oli 29 176,69 miljoonaa ITL.

35 Näin ollen on selvitettävä, onko kantaja sellaisen kyseessä olevan yksittäisen tuen saajana, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut riittävän ajoissa asetuksen N:o 659/1999 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti, oikeutettu riitauttamaan sellaisen päätöksen perustelut, jossa komissio on alustavan tutkintansa jälkeen todennut, ettei se vastusta suunniteltua tukea, riitauttamatta kuitenkaan päätöksen päätösosaa.

36 Tältä osin on huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanne voidaan nostaa ainoastaan sellaisista toimista, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, Ranska ym. v. komissio, tuomio 31.3.1998, Kok. 1998, s. I-1375, 62 kohta ja yhdistetyt asiat T-125/97 ja T-127/97, Coca-Cola v. komissio, tuomio 22.3.2000, Kok. 2000, s. II-1733, 77 kohta).

37 Sen ratkaisemiseksi, onko tietyllä toimella tai päätöksellä tällaisia vaikutuksia, on tutkittava sen aineellista sisältöä (em. asia Ranska ym. v. komissio, tuomion 63 kohta ja em. asia Coca-Cola v. komissio, tuomion 78 kohta).

38 Tästä seuraa erityisesti, että pelkästään se, että päätöksessä todetaan ilmoitettu tuki yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja että päätös ei siten ole periaatteessa kantajalle vastainen, ei vapauta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta tutkimasta, onko komission arvioinnilla, jonka mukaan kyseessä olevat markkinat ovat suhteellisen taantuvat siten, että "kilpailutekijän" mukaisesti sovellettavan mukautuskertoimen suuruudeksi on vahvistettava 0,75, sellaisia sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin (ks. vastaavasti em. asia Coca-Cola v. komissio, tuomion 79 kohta).

39 Tältä osin on todettava ensin, että arvioitaessa monialaisten puitteiden soveltamisalaan kuuluvan tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille, kilpailutekijän mukaisesti sovellettavan mukautuskertoimen määrittäminen perustuu markkinoiden rakenteiden ja suhdanteiden arviointiin, joka komission on päätöstä tehdessään suoritettava monialaisissa puitteissa vahvistettujen objektiivisten arviointiperusteiden perusteella (ks. edellä 4 kohta).

40 Lisäksi siltä osin kuin sallittavan tuen intensiteetin enimmäismäärä vahvistetaan sellaisen laskukaavan perusteella, jossa otetaan huomioon erityisesti kilpailutekijän mukaisesti sovellettava mukautuskerroin, komission asiaan sovellettavaa erityistä kerrointa koskevalla arvioinnilla voi olla sitovia oikeusvaikutuksia siltä osin kuin se on asetettu edellytykseksi sille, kuinka suuri tuki voidaan todeta yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

41 Tällaisen arvioinnin seurausten ei voida kuitenkaan katsoa vaikuttavan tuen saajana olevan yrityksen etuihin silloin kun komission suorittaman alustavan tutkinnan perusteella tuen sallittu enimmäisintensiteetti on suurempi tai yhtä suuri kuin asianomaisen jäsenvaltion ilmoittaman tuen määrä. Tässä tilanteessa

näet tuki, jonka jäsenvaltio on suunnitellut myöntävänsä edunsaajayritykselle, on välttämättä todettava yhteismarkkinoille soveltuvaksi siltä osin kuin se on monialaisten puitteiden soveltamisedellytysten mukainen.

42 On todettava, että päätöksessä komissio on erityisesti kilpailutekijän mukaisesti sovellettavien mukautuskertoimien arvioinnin perusteella vahvistanut tuen sallituksi enimmäisintensiteetiksi (15,75 prosenttia NAE), joka on suurempi kuin ilmoitetun tuen intensiteetti (15,56 prosenttia NAE). Koska komissio on todennut ilmoitetun tuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi, se, että komissio on arvioinut kilpailutekijän mukaisesti sovellettavan mukautuskertoimen suuruudeksi 0,75, ei vahingoita näin ollen sellaisenaan kantajan etuja.

43 Tätä päätelmää vastaan ei voida vedota siihen, että Italian viranomaiset ovat alustavan tutkinnan kuluessa muuttaneet alkuperäistä ilmoitustaan siten, että kantajalle myönnettäisiin 29 176,69 miljoonan ITL suuruinen tuki 46 312,2 miljoonan ITL sijasta, poistaakseen komission epäilykset ilmoitetun suunnitelman soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

44 Siltä osin kuin sillä, että Italian viranomaiset muuttivat ilmoitustaan, oli tarkoitus vastata komission epäilyksiin, joiden perusteella asetuksen N:o 659/1999 4 artiklassa tarkoitetun muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen on perusteltua (ks. asia 84/82, Saksa v. komissio, tuomio 20.3.1984, Kok. 1984, s. 1451, 14 ja 17 kohta; Kok. Ep. VII, s. 545), on todettava, että esillä olevassa asiassa kantaja ei ole vaatinut päätöksen kumoamista niiden menettelyllisten takeiden noudattamiseksi, jotka asianosaisille osapuolille on annettu asetuksen N:o 659/1999 6 artiklassa silloin kun muodollinen menettely aloitetaan. Komission esittämää oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan kantaja on sitä vastoin väittänyt, ettei muodollista menettelyä ollut mitään syytä aloittaa Italian hallituksen alun perin ilmoittaman suunnitelman osalta.

45 Näin ollen siltä osin kuin kantaja ei väitä, että muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättäminen on loukannut sen oikeuksia, ei voida olettaa, että kantajalla on oikeussuojan tarve päätöstä vastaan sillä perusteella, että tukea saavana yrityksenä se oli osapuoli, jota asia koskee (asia 323/82, Intermills v. komissio, tuomio 14.11.1984, Kok. s. 3809, 16 kohta; Kok. Ep. VII, s. 667) ja jonka tehtävänä oli näin ollen siinä tapauksessa, että menettely aloitetaan, esittää komissiolle huomautuksensa erityisesti markkinoilla vallitsevasta kilpailusta.

46 Lopuksi toisin kuin kantaja väittää, kilpailutekijän mukaisesti sovellettavaa mukautuskerrointa koskevan riitautetun toteamuksen kumoaminen ei sellaisenaan johda siihen, että kantajalle maksetaan enemmän tukea kuin päätöksessä on määrätty. Myönnetyn tuen määrän korottaminen näet edellyttäisi toisaalta, että Italian viranomaiset päättävät uuden tuen myöntämisestä ja tätä koskevan uuden ilmoituksen tekemisestä komissiolle ja toisaalta, että komissio toteaa tämän jälkeen kyseisen uuden tukisuunnitelman yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätöksen kumoaminen ei näin ollen takaa sitä, että Italian viranomaiset maksavat kantajalle lisää tukea.

47 Lisäksi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa esillä olevasta kysymyksestä riippumatta päätös ei vaikuta Italian viranomaisten mahdollisuuteen ilmoittaa suunnitelma, joka koskee uuden tuen myöntämistä kantajalle tai kantajalle jo myönnetyn tuen muuttamista. Kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, silloin kun komission on tehnyt kokonaan tai osittain kielteisen päätöksen tällaisesta suunnitelmasta, kantajalla on suunnitellun yksittäisen tuen saajana oikeus nostaa kumoamiskanne (ks. asia 730/79, Philip Morris Holland v. komissio, tuomio 17.9.1980, Kok. 1980, s. 2671, 5 kohta; Kok. Ep. V, s. 313; em. asia Intermills v. komissio, tuomion 5 kohta ja em. asia TWD Textilwerke Deggendorf, tuomion 24 kohta).

48 Väitteestä, jonka mukaan asiassa ei todellisuudessa ole mahdollista nostaa kannetta kansallisessa tuomioistuimessa, on todettava, että vaikka väite pitäisikin paikkaansa, se ei oikeuttaisi muuttamaan perustamissopimuksen oikeussuojateitä ja oikeudenkäyntiä koskevaa järjestelmää tuomioistuintulkinnan kautta (asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 26 kohta ja asia T-138/98, ACAV ym. v. neuvosto, tuomio 22.2.2000, Kok. 2000, s. II-341, 68 kohta). Lisäksi jos katsotaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut sopimusvelvoitteitaan kantajaan nähden erityisesti ilmoitetun tuen määrän osalta, nyt käsiteltävänä olevan asian ratkaisu ei estä kansallista tuomioistuinta ottamasta asiaa käsiteltäväkseen tarkastellakseen kansallisten hallintoviranomaisten toiminnan lainmukaisuutta kansallisen oikeuden kannalta.

49 Edellä olevasta seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska kantajalla ei ole oikeussuojan tarvetta.

Oikeudenkäyntikulut

50 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Vesterdorf Vilaras Pirrung

Meij Forwood

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä tammikuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti